

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XEObd/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 4305209451
Dátum vydania rozhodnutia: 18.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4305209451.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ,
s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: O. T.,
nar. XX. D. XXXX, bytom Y. D. XX, o vymoženie 254,93 eura s príslušenstvom, vedenej na
Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11Er/409/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského
súdu v Nitre č. k. 15CoE/327/2014-48
z 30. septembra 2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. novembra 2012 č. k. 11Er/409/2005-15 zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, exekúciu vedenú na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 1541/2005, Nz 16137/2005 zo dňa 16. apríla 2005 (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Lubomírovi Pekárovi trovy exekúcie v sume 88,81 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, že povinný na formulárovom tlačive podpísal splnomocnenie pre advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, aby v jeho mene uznal záväzok, ktorého konkrétnu výšku nebolo v tom čase možné predpokladať. Vzhľadom na neexistujúcu zmluvnú voľnosť povinného pri zvolení si splnomocneného zástupcu a na existenciu právneho vzťahu medzi splnomocnencom povinného ako dlžníka a oprávneným, je takéto splnomocnenie pre obchádzanie zákona neplatným právnym úkonom. Predložená notárska zápisnica potom nemôže byť spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ zákona

č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Nakoľko bol daný dôvod pre zastavenie exekúcie, súd prvej inštancie považoval za nadbytočné zaoberať sa návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

V súvislosti so zastavením exekúcie súd prvej inštancie priznal súdnemu exekútorovi trovy v sume 88,81 eur, ktoré si exekútor vyčísľil v súlade s vyhláškou č. 288/1995 Z. z.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. septembra 2014 č. k. 15CoE/327/2014 - 48 napadnuté uznesenie v časti zamietnutia návrhu na zmenu súdneho exekútora, vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a zastavenia exekúcie, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1

zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) potvrdil.

Návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ OSP zamietol. Napadnuté uznesenie v časti trov exekúcie vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s poukazom na § 374 ods. 4 OSP.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním (podaným ešte za účinnosti OSP). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a Súdnemu dvoru EÚ na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Následne v dovolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 OSP, keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ OSP), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ OSP)

pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, v tej istej veci

sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP), súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP). Ďalej uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP).

4. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací v zmysle § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP v znení účinnom od 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu,

že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t.j. za účinnosti OSP) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení OSP účinných v čase podania dovolania.

7. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie podal oprávnený elektronicky súdu prvej inštancie dňa 17. februára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení OSP v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 OSP).

9. Podľa § 239 ods. 1 OSP je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských súdov (EÚ) (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. V zmysle § 239 ods. 2 OSP je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky ani jedného z uvedených uznesení, preto prípustnosť dovolania oprávneného podľa § 239 OSP nie je daná.

10. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá OSP ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 OSP (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa najvyšší súd len na skúmanie prípustnosti dovolania oprávneného smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 OSP, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP.

11. Podľa § 237 ods. 1 OSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

12. Podľa § 237 ods. 2 OSP, dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu.

13. Novelizáciou OSP (zákonom č. 353/2014 Z.z.) došlo, s účinnosťou od 1. januára 2015, k vylúčeniu prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní z dôvodu, že v konaní došlo k procesným vadám uvedených v § 237 ods. 1 OSP. Ak by teda v exekučnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktoré by bolo postihnuté niektorou z týchto procesných väd, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP.

14. V prejednávanej veci je dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré bolo nepochybne vydané v exekučnom konaní, preto prípustnosť dovolania oprávneného nevyplýva ani z § 237 OSP.

15. Keďže prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia OSP, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom

na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

16. K návrhu oprávneného, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1

písm. c/ OSP (dnes § 162 ods. 1 písm. c/ CSP) a Súdnemu dvoru EÚ na základe článku

267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky, ktorých znenie v podanom dovolaní špecifikoval, je potrebné uviesť, že predmetné ustanovenie ukladá povinnosť súdu prerušiť konanie len vtedy, ak dospel k záveru, že požiada Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke, pretože je potrebné podať výklad komunitárneho práva, ktorý je rozhodujúci pre riešenie v danej veci. Vnútroštátny súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu účastníka konania na prerušenie konania a postúpenie návrhu Súdnemu dvoru EÚ na vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť nemá ani vtedy,

keď prípadne v určitej veci aplikuje ustanovenia zákona platného v Slovenskej republike,

do ktorého bol prenesený obsah právnych noriem Európskej únie. Zmyslom riešenia predbežnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, teda nie rozhodnúť určitý spor, ktorý nemá žiadnu komunitárnu relevanciu a je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny. Dovolací súd sa rovnako stotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu v časti zamietnutia návrhu neskoršieho dovolateľa na prerušenie konania a podania návrhu

na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže neboli zistené dôvody na vyhovieť takémuto návrhu oprávneného, najvyšší súd postupoval podľa § 162 ods. 1 písm. c) a § 162 ods. 3 v spojení s § 438 ods. 1 CSP.

17. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že v konaní úspešnému povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli (bližšie pozri judikát R 72/2018 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.